

dan hálén we ze

Sport: inspanning en ontspanning.

Een meisje ingespannen met naald en draad bezig in het textiellokaal.

schoolarts en maatschappelijk werk. De CAS bespreekt een geval van een jongere die in het onderwijs is mislukt - of dreigt te mislukken vanuit drie invalshoeken: de schoolgeschiedenis, de medische achtergrond van de jongere en de gezinssituatie. Naast de CAS functioneert de Werkgroep Uitvoering Leerplicht (WUL), waarin behalve een aantal scholen ook 'Het Projekt' vertegenwoordigd is, in de persoon van Rienk Versloot. Het zijn beide belangrijke organen die kunnen meewerken aan het terugdringen van vroegtijdige schooluitval. In Drachten functioneert een hulpverleningsnetwerk op zowel beleids- als werkersniveau. Doel van het netwerk is te komen tot afstemming c.q. betere samenwerking tussen de verschillende jeugdhulpinstellingen. Het aantal aanmeldingen bij 'Het Projekt' via de jeugdhulpverlening neemt mede hierdoor toe.

Leerplichtambtenaar

Rienk Versloot: 'Met de leerplichtambtenaar in Drachten hebben we heel goede en frequente contacten. De leerplichtambtenaar

is de spin in het web van de jeugdhulpverlening. Zijn of haar - in Drachten is het toevallig een vrouw - aanwezigheid werkt preventief. De leerplichtambtenaar is als eerste op de hoogte van het feit of er iets mis is met een leerling. Handhaving van de Wet op de leerplicht betekent: er op tijd bij zijn, toezicht kunnen houden. Tot mijn grote spijt hoor ik dat de leerplichtambtenaar in sommige gemeenten is of wordt afgeschaft. Dat lijkt me onverstandig.'

Vreemde ogen dwingen

De taken van adjunct coördinator Annelies de Jonge zijn zeer divers: het samenstellen van roosters, contacten met instanties en ouders, kortom het complete reilen en zeilen van 'Het Projekt'. Ook de jongeren achter hun broek zitten hoort erbij. 'Als ze niet uit bed komen, dan hálén we ze. Vreemde ogen dwingen,' vertelt ze. 'Daar wordt door het reguliere onderwijs wel eens wat lacherig over gedaan, maar wij beschouwen het als één van onze belangrijkste taken om in te springen daar waar ouders het blijkbaar niet klaar kunnen spelen.'

Het feit dat 'Het Projekt' de zaken met een zekere schoolse discipline (zo is bijvoorbeeld onlangs een rookverbod ingesteld) aanpakt, wordt door de ouders van de jongeren meestal op hoge prijs gesteld. Annelies de Jonge: 'Ik kom wel in gezinnen waar men geen maatschappelijk werker meer wil zien, zó teleurgesteld is men over de vele contacten die zonder resultaat bleven. Het feit dat wij ons uiterste best doen om, in samenwerking met ouders of verzorgers, jongeren óf weer naar school óf aan het werk te krijgen, maakt een solide indruk.'

Informeel sfeer

Ongeveer 15% van de jongeren van 'Het Projekt' keert terug naar het onderwijs. 'Dat is weinig,' vindt Annelies de Jonge. 'Er zijn verschillende oorzaken voor. Ten eerste zijn ze in het verleden 'afgeknapt' op het onderwijs. Ten tweede is ons programma - dat zeg ik eerlijk - ook niet erg bevorderend om hen weer in een schools systeem te

laten meedraaien. De sfeer is hier informeel, de jongeren genieten een grotere vrijheid dan in het reguliere onderwijs. Ten derde: niet alle scholen staan te popelen om hen terug te nemen.

Dat alles houdt in dat er in verhouding veel jongeren doorstromen naar deeltijdonderwijs, het zogenaamde cursorisch beroeps- onderwijs. Dat verloopt soms moeizaam. Om zo veel mogelijk succes te boeken beschikt het Friesland College over een schakelklas voor meerdere leerlingstelsels. 'Het Projekt' springt actief in op recente landelijke initiatieven en ontwikkelingen om de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt te vergroten. Zo wordt er samengewerkt met de Gemeentelijke JWG Stichting en financiert Aekinga mede het Brugproject van het CNV, dat gericht is op probleemjongeren.

Rienk Versloot verwacht dat de jeugdhulpverlening in de toekomst een grote rol kan gaan spelen bij deze ontwikkelingen. 'Behalve vakkennis brengen wij jongeren namelijk ook dié sociale vaardigheden bij, die minimaal nodig zijn om een arbeidsplaats te krijgen.'

Conclusie

Rienk Versloot trekt de volgende conclusie. 'Het samenwerkingsexperiment tussen jeugdhulpverlening en onderwijs, zoals dat in 'Het Projekt' gestalte krijgt, blijkt succesvol te zijn. Reden genoeg om het voort te zetten. Toch is dat allerminst zeker. Hinderpaal in dezen is het tot nog toe gevoerde jaarlijkse projectenbeleid van het ministerie van O en W. Het ministerie heeft de faciliteiten weer voor een periode van één jaar verlengd. Toch lijkt een verdere samenwerking goede kansen te bieden, zeker in samenspel met de in werking getreden Jeugdwerk Garantie Wet. 'Het Projekt' is immers bij uitstek in staat om jongeren qua begeleiding en onderwijs zover te brengen dat zij een JWG-baan aan kunnen pakken.'